

Do vlasů nafoukal ti podzim vítr,
najednou vypadáš jak nějakej čert,
jak ti to sluší, jako bohyni z mýtů,
tak jako zlatovláskám z čarovnejch her.

Do očí zasedlo ti červený slunce,
hned vedle s dovolením sed jsem si já,
jde z tebe teplo a mně tluče zas srdce,
protože schovám tě v komoře má.

R: (Už je to) už je to tak, máme společný krvinky propletený,
navzájem hlídáme oběh, aby splín nepad na hemžení.

Když vidím, že jsi někde na duši bílá,
tak snažím prokrvit ti koloběh tvůj,
od vousů a od všeho zčervenáš milá,
zastavím, odvracím, však ty šeptáš: stůj.

Poslechnu, něžně sevřu, do ucha kousnu,
nebe se otočí a začervená,
přesto nám přikývne, vždyť láska jak ve snu,
všechna přání úplný má.

R: (Už je to) už je to tak...

R: (Už je to) už je to tak...